

Holstein: Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at Spørgsmaalet om, hvorvidt og hvor eller af hvem jeg skal genopstilles til næste Folketingsvalg, vil blive et Spørgsmaal, som vedrører Offentligheden, ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, men det er det ikke i Øjeblikket. Jeg blander mig ikke i det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers personlige Forhold eller partimæssige Forhold, undtagen naar det er Spørgsmaal, som vedrører Offentligheden; men det ærede Medlem har gjort dette over for mig paa en overmaade taktløs og overmaade utiltalende Maade.

Formanden: Jeg udtalte i Formiddags Forventning om, at det maatte lykkes at føre Forhandlingen til Ende i Løbet af Eftermiddagen. Det viser sig imidlertid, at Tilstromningen til Talerlisten har været saa livlig, at det ikke vil være muligt at komme igennem, uden at Mødet bliver alt for urimelig langt. Jeg skal derfor afbryde Forhandlingen og udsætte Mødet. Det genoptages i Aften Kl. 19³⁰.

Mødet udsat Kl. 17⁵⁰.

Forhandlingen genoptoges Kl. 19³⁰.

Formanden: Ved Folketingsmand Christmas Møller er modtaget et Andragende fra K. V. Jensen, Reventlowsgade 32, København, om Hjælp i Anledning af en mod ham formentlig begaaet Uret ved hans Afskedigelse fra „Danske Andelsslagteriers Tarmsalg“.

Andragendet vil blive tilstillet Udvalget for Andragender.

Christiani: Naar den højtærede Statsminister i sin Tale i Morges sagde, at han ingen Interesse havde for Spaamænd, og derefter tilføjede, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ikke havde Ævnen til at spaa, skal jeg ikke blande mig i det Mellemliggende, der muligt kunde opstaa mellem disse to udmærkede Herrer i Anledning af den fremsatte Udtalelse, men jeg vil gerne

udtale min Forundring over, at Statsministeren i samme Tale, ja, i samme Aandedræt, selv udtalte: Inden for en rum Tid kommer vi ikke bort fra den Regulering af Handelen, som er blevet en Nødvendighed. Maa jeg spørge, om Statsministeren ikke her fremsætter en højst vigtig og alvorlig Spaadom, en Spaadom, om hvis Rigtighed Statsministeren jo slet ikke kan vide noget bestemt? Jeg vilde tillade mig at mene, at af alle Spaadomme om Fremtiden er ingen mere forkert end Statsministerens. Verden over staar det i Dag klart, hvad den gennem 4—5 Aar fortsatte økonomiske Politik har ført til af Skuffelser, Tab og Lidelser, selv for de store Lande, der som Rusland, Amerika og Tyskland mente sig saa stærke, at de kunde være sig selv nok. Verden er ført ned i en Bølgedal, og Omslaget er i Gang. Jeg behøver blot her at henvise til den Tale, som Præsidenten for De forenede Staters Verdenshandelsliga, Mr. George Bauer, holdt her i Byen forleden Dag, og som kan samles i det ene Ord: Vi indser nu, at man maa købe for at kunne sælge. Den Uro og de i sig sørgelige Begivenheder, som har fundet Sted mod Syd, er for mig ogsaa et Tegn paa, at Vanskelighederne ved den hidtidige økonomiske Afspærringspolitik er paa Bristepunktet, og at friere Forhold inden for Landenes Mellemland derfor er i Sigte.

Som en meget alvorlig Hindring for Verdenshandelens Genoptagelse staar imidlertid endnu Forskellen mellem Guld- og Papirlandenes Møntforhold, men her er det min Tro, at denne Hindring, der traadte saa afgørende frem paa den verdensøkonomiske Konferencen for et Aar siden, er paa Vej til at blive overvundet, ikke saaledes, at jeg tror, at alle Lande nu skulde vende tilbage til Guldmøntfoden, men snarere saaledes, at Sterlinggruppen, der afgørende har bevist sin Overlegenhed med Hensyn til at fremme Erhvervslivets Vækst, vil blive endog betydeligt udvidet. Jeg henviser i denne Forbindelse til de meget dygtige Taler, som Frankrigs højt begavede tidligere Finans- og Koloniminister Paul Reynaud nylig har holdt i det franske Deputeretkammer, Taler, som baade har vundet den største Anerkendelse og vakt den allerstørste Opsigt.

Jeg mener, at den væsentligste Hjælp, der hidtil er ydet Eksporterhvervene, var Kronesaenkningen i 1933, men jeg mener ikke, at denne Vej for Tiden bør fortsættes, ikke fordi jeg deri ser nogen principiel Hindring, hverken for saa vidt angaar vort indre Liv, eller for saa vidt angaar Forholdet